

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa „Z.” sp. z o.o. w W.
przeciwko Szpitalowi Klinicznemu [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego Szpitala Klinicznego [...] w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 października 2017 r. należy podnieść, co następuje:

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia przysługującego od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji i jej funkcji, zadaniem tak zwanego „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla wyniku innych podobnych spraw. Zagadnienie to musi przy tym rzeczywiście występować w sprawie i mieścić się w zakresie problematyki, która podlega rzeczywistemu badaniu w postępowaniu kasacyjnym. Realizacja wskazanej wyżej przesłanki nie polega jedynie na sformułowaniu problemu prawnego bazującego na przepisach przytoczonych w podstawie skargi kasacyjnej. Konieczne jest przedstawienie odpowiedniego wyводу jurydycznego, wskazującego na zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia tej kwestii prawnej oraz na wadliwość jej rozwiązania przez Sąd drugiej instancji.

Wskazane przez skarżącego istotne zagadnienia prawne dotyczą wykładni i zastosowania art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 160 - dalej: „u.d.l.”), a mianowicie, czy przepis ten skutkuje reglamentacją wyłącznie w sferze dotyczącej zmiany wierzyciela SPZOZ czy też wprowadza ograniczenia, które uzależniają skuteczność zapłaty przez podmiot trzeci za zobowiązania SPZOZ od możliwości następczego ich dochodzenia przez podmiot finansowy od SPZOZ. Wyjaśnienia wymagają ponadto, zdaniem skarżącego, kwestie związane z umowami faktoringu powierniczego w aspekcie celu i skutków prawnych ich zawarcia, dopuszczalności zrzeczenia się przez mocodawcę prawa do wypowiedzenia pełnomocnictwa oraz wpływu na działania pełnomocnika, kwestii zakresu swobody umów (art. 353¹ k.c.) oraz charakteru i znaczenia rejestracji zdarzeń gospodarczych w księgach rachunkowych. Ponadto rozstrzygnięcia wymagają skutki przejęcia B. sp. z o.o. przez Z. sp. z o.o. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.

Skarżący powołał się także na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, a mianowicie art. 54 ust. 5 u.d.l. celem wyjaśnienia, czy wynikające z tego przepisu ograniczenie dopuszczalności zmiany wierzyciela publicznego szpitala wyłącza możliwość skutecznego spełnienia przez osobę trzecią (art. 356 § 2 k.c.) na rzecz wierzyciela publicznego szpitala świadczenia, do którego był zobowiązany dłużnik. Wykładni wymaga także, zdaniem skarżącego, art. 921¹ k.c. w zakresie tego, czy stanowi on jedynie formę rozliczeń czy wobec treści art. 54 ust. 5 u.d.l. oraz w kontekście umowy faktoringu powierniczego jest elementem wskazującym na fakt dokonania zapłaty przez osobę trzecią na rzecz wierzyciela publicznego szpitala z zamiarem spełnienia świadczenia.

Oparcie wniosku na przyczynie kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni lub jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy jednak przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2012, I PK 144/12,

niepubl., z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, niepubl., z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, niepubl. i z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08). Skarżącego obarcza przy tym ciężar przedstawienia wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, niepubl. i z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl.).

Przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi zagadnienia prawne nie spełniają wymagań wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., albowiem dotyczą zagadnień prawnych nie mających w istocie rozstrzygającego znaczenia dla wyniku sprawy, jeśli zważyć na podstawę faktyczną i prawną zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego, oddalającego apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego zasądzającego od kupującego (pozwanego) na rzecz sprzedającego (powoda) nie zapłaconą cenę sprzedaży towarów w postaci endoprotez i cementu kostnego z gentamycyną. Zagadnienia prawne przedstawione przez skarżącego we wniosku o przyjęcie skargi, być może interesujące z prawnoteoretycznego punktu widzenia, są oderwane od głównego motywu uwzględnienia powództwa, sprowadzającego się do respektowania naczelnej zasady prawa zobowiązań, nakładającej na dłużnika obowiązek wykonania ciążącego na nim względem wierzyciela świadczenia czyli w tym przypadku zapłaty ceny, gdy kontrahent spełnił uprzednio swoje i dostarczył umówiony towar. Dotyczą ponadto głównie relacji prawnych między powodem i podmiotem trzecim nie występującym w sprawie, nie zaś stosunku prawnego między powodem i pozwanym będącego podstawą powództwa. Skarżący nie wyjaśnił we wniosku o przyjęcie skargi, w czym upatruje wątpliwości prawnych związanych z przejęciem „B.” sp. z o.o. przez „Z.” sp. z o.o. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, znajduje podstawę w art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

